

«БАТЬКІВЩИНА»: ШІСТЬ ХВИЛЬ – ШІСТЬ ПЕРЕМОГ!

Результати шести хвиль виборів депутатів ОТГ у 2016–2018 рр.

(11 грудня 2016 р., 18 грудня 2016 р., 30 квітня 2017 р., 29 жовтня 2017 р., 24 грудня 2017 р., 29 квітня 2018 р.)

29 квітня в Україні відбулася шоста хвиля виборів до рад об'єднаних територіальних громад (ОТГ). Беззаперечною перемогою вкотре отримала партія «Батьківщина», взявши 35,2%. Це волевиявлення було дуже показовим, адже продемонструвало справжні настрої українців напередодні президентських та парламентських виборів.

Голосування відбулося в сорока об'єднаних територіальних громадах у сімнадцяти областях України. Усього від партій було обрано 779 депутатів. Перше місце на виборах зайняла «Батьківщина» із результатом 274 депутати, або 35,2% (дані отримані шляхом паралельного підрахунку голосів на основі протоколів із мокрими печатками). На другому місці опинилася пропрезидентська політична сила «Блок Петра Порошенка «Солідарність» — 217 депутатів

(27,9%). На третій позиції розмістилася Аграрна партія України — 100 депутатів (12,8%). Далі йдуть: «Наш край» — 46 мандатів (5,9%); Радикальна партія — 41 (5,3%); УКРОП — 24 (3,1%); «Самопоміч» — 18 (2,3%); Опозиційний блок — 14 (1,8%); «Народний фронт» — 11 (1,4%); у «Свободи» та «Громадянської позиції» по 4 мандати (по 0,5%). Інші партії провели 26 депутатів (3,3%).

(Закінчення на стор. 2)

**НАРАЗІ ВІДБУЛАСЯ ШОСТА ХВИЛЯ
ВИБОРІВ ДО ОТГ. І ШОСТЕ
ПАРТІЯ «БАТЬКІВЩИНА» ОТРИМАЛА ПЕРЕМОГУ.
ПРИЧОМУ ЦЯ ПОЛІТСИЛА ПРОДОВЖУЄ
НАБИРАТИ ВІДСОТКИ, ЗБІЛЬШУЮЧИ
ВІДРИВ ВІД ДРУГОГО МІСЦЯ**

«Батьківщина»: шість хвиль — шість перемог!

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Проаналізувавши результати волевиявлення, маємо досить цікаву картину. Лідер перегонів стабільний — це партія «Батьківщина». Друге місце займає пропрезидентська політична сила, і в цьому немає нічого дивного. Власне кажучи, не викликає подиву і четверте місце сателіту БПП — «Нашого краю». Насправді дивує кінець списку. Так, політичні партії «Народний фронт», «Самопоміч» та «Громадянська позиція» набирають жалюгідно низькі відсотки на місцях. Цікаво, які ж реальні результати вони могли б показати на парламентських виборах? Та й на президентських, враховуючи те, що їхні лідери дуже голосно заявляють про свої президентські амбіції?

Цікаво й те, яким чином розподілилися голоси в географічному плані. Вибори пройшли у сімнадцяти областях України і в одинадцяти регіонах перемогу отримала партія «ВО «Батьківщина» (Волинська, Рівненська, Тернопільська, Хмельницька, Чернівецька, Вінницька, Одеська, Сумська, Полтавська, Запорізька, Дніпропетровська). БПП переміг у трьох областях (Івано-Франківська, Харківська, Кіровоградська). По одній області взяли Аграрна партія (Херсонська), «Наш край» (Донецька), партія «За життя» (Луганська).

До речі, БПП не переміг у рідній Вінницькій області. У цьому регіоні досить неочікувано першість тримає «Батьківщина» — 43%. Також у цієї опозиційної політсили досить високі відсотки у Сумській (57%), Волинській (54,5%), Хмельницькій (47,4%), Одеській (46%), Кіровоградській (41%), Запорізькій (40%), Полтавській (38,5%) та Тернопільській (37%) областях...

«Це волевиявлення було дуже знаковим, адже це останні вибори в Україні до 2019 року — тоді українці обирають нового президента та новий парламент. По суті, це була велика репетиція того, чи будуть майбутні вибори чесними та демократичними», — про це на прес-конференції заявила лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко.

Разом із тим політик зазначила, що насправді 29 квітня вибори мали відбутися не в сорока, а у двохстах ОТГ. Але влада вирішила не ризикувати й навмисне обрала саме ті громади, в яких сподівалася перемогти. Втім, не судилося...

«Було обрано сорок об'єднаних територіальних громад, у яких вже є напівготові машини для фальсифікацій, де місцеві феодалі готові служити владі... Перш за все їм треба було показати потужність влади та президента особисто. Окрім того, громади обиралися

такі, де позиції «Батьківщини», на їхній погляд, були не настільки сильними. Але незважаючи ні на що, «Батьківщина» перемогла із вагомою перевагою», — констатувала Юлія Тимошенко.

Наразі відбулася шоста хвиля виборів до ОТГ. І вшосте партія «Батьківщина» отримала перемогу. При цьому простежується чітка тенденція, згідно з якою ця політсила продовжує набирати відсотки, збільшуючи відрив від другого місця.

Перші вибори до об'єднаних територіальних громад відбулися 11 грудня 2016 року, тоді «Батьківщина» отримала 28,4%. Друга хвиля накрила Україну 18 грудня 2016 року — 30,1%. У третьому раунді (30 квітня 2017 року) «Батьківщина» лідирувала із показником у 23,8%. У четвертому турі (29 жовтня 2017 року) ця опозиційна сила набрала 28,2%. У п'ятому турі (24 грудня 2017 року) — 30,7%. Нині (29 квітня 2018 року) — вже 35,2%.

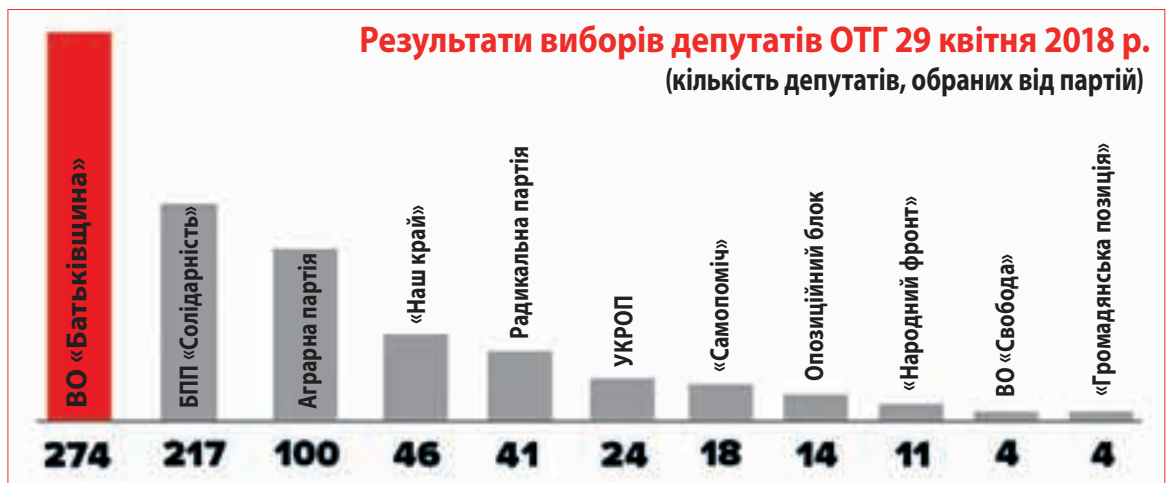
«Вибори до ОТГ — це найправдивіша соціологія... Реальне волевиявлення продемонструвало, що «Батьківщина» має 35,2%. Цей результат говорить про реальні симпатії людей, про реальне згуртування навколо нашої команди», — заявила лідер «Батьківщини».

Втім, і загальноукраїнська соціологія вже декілька років поспіль демонструє першість «Батьківщини». В опитуваннях абсолютно різних соціологічних служб та інститутів саме ця політична партія займає першу позицію. Для прикладу, згідно з даними останнього дослідження групи «Рейтинг», за «Батьківщину» на парламентських виборах готові проголосувати 15,6% українців. А от пропрезидентська політсила — Блок Петра Порошенка, — яка раніше традиційно посідала друге місце, нині опустилася на сьому позицію й має 7,6%! Якщо така тенденція щодо падіння рівня довіри триватиме, то БПП має всі шанси не подолати навіть п'ятивідсотковий прохідний бар'єр на майбутніх виборах до Верховної Ради, які відбудуться восени 2019 року.

Схожа ситуація і з президентськими рейтингами. Діючий президент вже навіть не має шансу вийти у другий тур... Юлія Тимошенко ж упевнено тримає лідерство.

За великим рахунком, у цьому немає абсолютно нічого дивного. Українці більше не довіряють обійцям та «одноденним політичним шлюбам». Натомість покладають свої надії на політичну партію з двадцятирічною історією та сильним і харизматичним лідером. Власне це й довели усі шість хвиль виборів до ОТГ. Далі буде!

Микола БИКОВ

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО: «ВИБОРИ ДО РАД ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД — ЦЕ НАЙПРАВДИВІША СОЦІОЛОГІЯ... РЕАЛЬНЕ ВОЛЕВІЯВЛЕННЯ ПРОДЕМОНСТРУВАЛО, ЩО «БАТЬКІВЩИНА» МАЄ 35,2%. ЦЕЙ РЕЗУЛЬТАТ ГОВОРІТЬ ПРО РЕАЛЬНІ СИМПАТІЇ ЛЮДЕЙ, ПРО РЕАЛЬНЕ ЗГУРТУВАННЯ НАВКОЛО НАШОЇ КОМАНДИ»

КОНТЕКСТ

На місцевих виборах АП обкатала адмінресурс, щоб застосувати його на президентських перегонах

Банкова випробувала адміністративний ресурс по своїй вертикалі на виборах у сорока ОТГ 29 квітня, аби на повну використати його на президентських перегонах. На цьому наголосив заступник голови партії «Батьківщина», народний депутат Іван Крулько під час програми «Нейтральна територія» зі Світланою Орловською на «Прямому каналі».

Як приклад політик навів ситуацію у Запорізькій області, де з 14 зареєстрованих на виборах до рад ОТГ кандидатів від «Батьківщини» вісім зняли свої кандидатури після того як їх викликав до себе голова райдержадміністрації.

«Що їм там говорив голова РДА, можна тільки здогадуватись...» — зауважив парламентарій, і додав, що адмінресурс використовувався не лише під час виборів, а й під час реєстрації кандидатів, спостерігачів, членів виборчих комісій від «Батьківщини».

«Ми хочемо звернути на це увагу, у тому числі міжнародних інституцій. Бо передбачаємо, що на президентських виборах на повну силу працюватиме адміністративний ресурс, як він працював на цих виборах, коли наших найсильніших членів комісій, спостерігачів — вчителів, лікарів, авторитетних людей — залякували і не давали їм змоги контролювати чесність підрахунку і захищати результати виборів», — наголосив він.

Щодо звинувачень, які лунали в бік «Батьківщини», Іван Крулько зауважив, що це не що інше, як маніпуляція громадянською свідомістю.

За його словами, дуже схоже на те, що «Комітет виборців України з демократичної і незалежної аналітичної структури перетворився у підконтрольний Банковій агітпроп».

«Свідченням цього є хоча б те, що у день виборів КВУ зробив гучну заяву, що в Кілії Одеської області зловили спостерігача від «Батьківщини», який у зошит переписував усіх виборців. А потім з'ясувалось, що це був представник іншої партії. Але неправдиву інформацію ніхто так і не спростував», — обурився народний депутат.

Іван Крулько також наголосив: «Ми дуже вдячні виборцям, які вже шосту хвилю виборів поспіль віддають перевагу «Батьківщині», попри маніпуляції та адмінресурс».

«Ми дійсно турбуємось, щоб вибори пройшли в чесний і справедливий спосіб. Тому закликаємо громадські організації, яким довіряли, не займатись маніпуляціями замість фіксації справжніх порушень та фактів підкупу, за які правоохоронні органи мали б притягати до реальної відповідальності», — резюмував представник «Батьківщини».

Реформа електронного декларування, запроваджена в Україні під жорстким пресингом Заходу, провалилася. Це ні для кого вже не новина. Представники влади, правоохоронці, судді показали свої багатства. Все це бурхливо обговорювали у ЗМІ. А НАЗК навіть щось перевіряло. Але на даний момент топ-корупціонери, які сидять у владних кабінетах, не понесли покарання.

Здавалося б, хвилюватися їм нема про що. Але наступного року в Україні відбудуться вибори — президентські й парламентські. Судячи з настроїв українців, влада точно зміниться. Тож хвилюватися все-таки треба. Але найкраще — отримати імунітет від майбутнього переслідування. І депутати з пропрезидентської фракції, здається, придумали відмінний спосіб легалізації сумнівних капіталів.

Отже, народні депутати Андрій Шинькович і Геннадій Чекіта від фракції Блоку Петра Порошенка зареєстрували в парламенті дуже цікавий законопроект «Про правовий режим добровільного декларування коштів, майна та інших об'єктів фізичними особами» (№8257). Суть ініціативи проста: провести масштабну амністію майна і капіталів («нульове» декларування). Тобто кожен бажаючий зможе подати таємну декларацію та отримати індульгенцію!

Автори документа вважають, що та сама масштабна амністія майна і капіталів — це нагальна потреба для України! Вся справа в тому, що в сучасних «посткризових» умовах господарювання загострюється проблема пошуку і залучення до національної економіки додаткових джерел і ресурсів, у тому числі й тих, які знаходяться в тіньовому обороті. А якщо створити вигідні умови (!) для повернення тіньових грошків (зокрема й з офшорів) в легальний обіг і при цьому надати гарантії непереслідування їхнім власникам, то уряд зможе залучити кошти з тіньового сектору в легальну економіку. Ось як красиво! При цьому нардепи наводять як приклад аналогічну успішну кампанію, проведену в Італії в 2001–2002 роках.

Проект закону передбачає, що під амністією можуть потрапити лише капітали і майно, які були зароблені або оформлені з порушенням податкового та валютного законодавства. А ось на об'єкти, отримані або придбані внаслідок вчинення корупційних дій, амністія не поширюється! Так стверджують автори! Але до цього пікантного моменту обов'язково повернемося трохи пізніше...

Далі законопроектом передбачається винагородити добровольців, охочих легалізувати свої капітали, наданням низки державних гарантій. Щоб скористатися ними, потрібно лише подати ту саму «нульову» декларацію та сплатити «відповідний» податок за досить низькою ставкою в порівнянні із загальними ставками

Капітальна індульгенція

КОНТЕКСТ

Перша спроба грудкою

На початку нинішнього року у Верховній Раді було зареєстровано законопроект №7499, яким депутати пропонували скасувати кримінальну відповідальність чиновників за незаконне збагачення.

Ініціаторами виступили народні депутати Владислав Данілін та Олександр Кірш від «Народного фронту», Геннадій Чекіта та Андрій Шинькович від Блоку Петра Порошенка (вони є також авторами законопроекту №8257).

Тоді нардепи пропонували звільнити чиновників від відповідальності за придбання або передачу іншим особам майна, походження якого було неможливо пояснити. Згідно з ідеєю законопроекту, притягти потенційного корупціонера до відповідальності можна було б тільки в тому випадку, якщо майно придбано незаконно.

Тим часом, після хвилі критики на адресу законопроекту автори просто відкликали його... Але схоже, історія не закінчилася.

податку на доходи фізичних осіб», — так сказано в пояснювальній записці до законопроекту.

Отже, зазначені в декларації об'єкти (засоби) визнають такими, які отримані (оформлені) без порушення податкового, валютного, митного або іншого законодавства. Знову-таки не забуваємо про податок...

Також законопроект пропонує заборонити здійснювати будь-які слідчі дії (крім допитів в якості свідка), починаючи з провадження у справах, що стосуються задекларованого таким чином майна. А ще заборонити проводити перевірки або притягати до фінансової відповідальності за порушення законодавства. Супер!

А ось найголовніша гарантія: добровольців-декларантів звільняють від обов'язку надавати інформацію про джерела походження об'єктів декларування, зазначених у тих самих «нульових» деклараціях! Якщо пояснювати нічого не треба, тоді де гарантія, що кошти справді не корупційні? Втім, якщо буде рішення суду або ж декларанта спіймають «на гарячому», тоді про жодну амністію капіталу і мови бути не може! Звичайно, у нас і судових рішень, і відловлених корупціонерів серед топ-чиновників — хоч греблю гати.

«Прикриваючись метою повернення в Україну виведених активів, депутати

насправді хочуть легалізувати в тому числі корупційні доходи та забезпечити себе від кримінальної відповідальності. Хоча в одній частині проекту зазначено, що він не поширюється на корупційні активи, але насправді детальний аналіз тексту свідчить про те, що цими нормами насамперед скористаються всі топ-чиновники, які роками грабували країну, а тепер зможуть подати таємну декларацію і уникнути відповідальності», — пояснює адвокат, член правління Центру протидії корупції Олена Щербань.

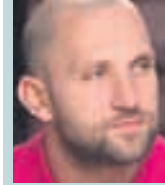
Також законопроект передбачає видачу державного сертифіката конфіденційності, в якому зазначається, що суб'єкту декларування надаються всі гарантії, передбачені законом, у зв'язку із закінченням процедури одноразового добровільного декларування. Це просто прекрасно! Таку «бамагу» навіть у рамочку можна взяти й на стіну повісити!

Як би не було це смішно, насправді ж страшенно тривожно... Якщо уявити собі, що така ініціатива може бути підтримана, тоді який сенс в існуванні антикорупційних органів у принципі? Для початку — НАЗК? Та й навіщо тоді взагалі мучитися зі створенням Вищого антикорупційного суду? Питань виникає занадто багато...

Яна ДЖУНГАРОВА

ДУМКИ ЕКСПЕРТІВ

Бізнес не довіряє владі

Олексій ЯКУБІН,
кандидат
політичних наук,
політолог:

«Поява такої ініціативи від депутатів із пропрезидентської фракції — це спроба, як не дивно, зіграти на настроях суспільства. Нам показують, мовляв, реформи проводяться, ось залишилося ще трохи... Давайте запровадимо «нульову» декларацію і все відразу зміниться на краще: гроші повернуться з офшорів, бюджет буде наповнюватися. Можливо, звичайно, і свої доходи чиновники легалізують. Втім, у них і зараз є купа можливостей пояснити свої багатства: успішні родичі, подарунки...

Але якщо говорити про бізнес-сферу, то вона не готова довіритися українській владі. Якби було розуміння, що можна заповнити «нульову» декларацію, а потім працювати за правилами, то, може, і був би якийсь ефект. Ну і до того ж провадилася б антиофшорна політика... Але всі учасники гри розуміють, що правила будуть змінюватися, і не раз. Більше того, бізнес відчуває підступ і напевно задається питанням: а чи не відберуть потім задеклароване? Проблема рейдерства в нашій країні стоїть дуже гостро. Якщо є бажання щось відібрати, то легко знайти для цього механізми.

Тому подібна ініціатива — просто спекуляція. Та й не варто порівнювати таку кампанію з аналогічними в інших країнах. Оскільки в тій самій Італії діяли зовсім інші умови».

Хтось любить амністію капіталів

Микола СПІРІДОНОВ,
експерт Українського
інституту аналізу
та менеджменту
політики:

«Тема взагалі-то не нова. Ще перший доларовий мільярдер Джон Рокфеллер казав, що може відзвітувати за кожен зароблений ним мільйон, крім першого. Багато наших олігархів, політиків і чиновників теж не можуть пояснити походження своїх багатств...

Більшість законопроектів, які з'являються у Верховній Раді, поділяються на піарні та лобістські. Так ось, цей більше скидається саме на лобістський. Хтось дуже хоче проштовхнути цю ідею і «допомагає» її озвучити. Тим же олігархам, ймовірно, та сама «нульова» декларація стала б у пригоді. Ось тільки, по-перше, для позитивного голосування потрібно занести в парламент занадто великі кошти. А по-друге, депутати нині дбають про свою репутацію.

Не варто забувати, що на носі тривалий виборчий цикл: спочатку пройдуть президентські вибори, потім парламентські, потім місцеві... І ідея амністії капіталів буде вкрай непопулярна в суспільстві. Тож навряд чи законопроект зможе набрати 226 голосів. Зараз все вимірюється з точки зору передвиборчої доцільності. Та й, в принципі, поки що за підсумками заповнення електронних декларацій ні у кого немає якихось проблем. Хоча це зовсім не означає, що вони не виникнуть у майбутньому».

ЗАКОНОПРОЕКТ ПЕРЕДБАЧАЄ, ЩО ДОБРОВОЛЬЦІВ-ДЕКЛАРАНТІВ ЗВІЛЬНЯЮТЬ ВІД ОБОВ'ЯЗКУ НАДАВАТИ ІНФОРМАЦІЮ ПРО ДЖЕРЕЛА ПОХОДЖЕННЯ ОБ'ЄКТІВ ДЕКЛАРУВАННЯ, ЗАЗНАЧЕНИХ У ТИХ САМИХ «НУЛЬОВИХ» ДЕКЛАРАЦІЯХ!

ЯКЩО ПОЯСНЮВАТИ НІЧОГО НЕ ТРЕБА, ТОДІ ДЕ ГАРАНТІЯ, ЩО КОШТИ СПРАВДІ НЕ КОРУПЦІЙНІ?

Уряд під благим приводом підготовки до монетизації субсидій на оплату житлово-комунальних послуг вирішив серйозно почистити ряди отримувачів держдопомоги. На позачерговому засіданні Кабмін ухвалив постанову №329, яка встановлює більш жорсткі правила призначення субсидій.

СУВОРА ПЕРЕВІРКА

Нові правила призначення субсидій набули чинності 1 травня. В уряді запевняють, що ті, хто потребує державної допомоги, отримуватимуть її й надалі. А це, за оцінками Мінсоцполітики, 80–85% субсидіантів. Як підкреслюють у цьому відомстві, нові правила не зачеплять малозабезпечених громадян, пенсіонерів або офіційно зареєстрованих безробітних.

Решті 15–20% «щасливців» доведеться повторно писати заяву й подавати декларацію про доходи. Їх перевірять за новими правилами, як то кажуть, пильно і старанно. Займати чергу за держдопомогою змушені будуть орендарі житла, у яких є договір; вимушені переселенці; сім'ї, які мають щонайменше дво-місячну заборгованість із оплати «комуналки» в розмірі від 340 грн і не погасили її до червня 2018-го. Також в органи соцзахисту запрошують сім'ї, яким субсидія призначалася без урахування доходів усіх зареєстрованих у квартирі осіб, а також ті, в яких є офіційно безробітні особи працездатного віку. Навідатися до чиновників доведеться і тим родинам, склад яких упродовж року змінився.

«Зате зменшиться кількість тих, хто звертається за субсидіями, маючи насправді доходи, достатні для того, щоб самостійно оплачувати комунальні послуги», — зазначено в повідомленні прес-служби Мінсоцполітики.

«РОЗКІШНЕ» ЖИТТЯ НОВОЯВЛЕНИХ КОРЕЙКІВ

Виявлення підпільних мільйонерів — діло, безумовно, потрібне. Однак випсані правила зовсім не гарантують, що субсидії позбавлять товстосума, а не людину зі скромним достатком.

Не мають права на отримання субсидії ті домогосподарства, чії члени впродовж року перед зверненням в органи соцзахисту за допомогою придбали або отримали земельну ділянку, квартиру, транспортний засіб, будматеріали або інші товари тривалого споживання на суму понад 50 тис. грн. Винятком є оплата медичних і освітніх послуг, проте ці витрати по-

Кабмін готує чистки рядів субсидіантів

трібно буде підтвердити документально.

Головними «якорями» будь-якої людини є рухоме й нерухоме майно, яке держоргани виявляють без особливого клопоту. Згідно з кабмінською постановою, субсидія тепер не призначатиметься сім'ям, які володіють житловим приміщенням загальною площею понад 120 кв. м для квартири і понад 200 кв. м для приватного будинку. Це правило не стосується дитячих будинків сімейного типу, прийомних та багатодітних родин, у яких проживають троє і більше дітей.

До слова, в Мінсоцполітики не дарма так чекають переселенців і тих, хто знімає кут. Адже, по суті, ці категорії громадян дозволять виявити

тих, хто здає квартири й при цьому не сплачує податки. І якщо орендарі без договору, укладеного за всіма правилами, отримати субсидію не зможуть (та й у фіскальних органів може виникнути питання, за які такі кошти вони житло наймають), то переселенці мають право на державну допомогу і без договору оренди.

На субсидії не можуть претендувати також у разі, якщо хто-небудь зі складу домогосподарства або з членів сім'ї має у власності автомобіль, якому менше 5 років. Це правило не зачіпає мопеди й транспортні засоби, надані безкоштовно або за пільговими умовами органами соцзахисту.

Здавалося б, тут теж усе логічно. Автомобіль у нашої

країні, на жаль, стає розкішною. А тепер уявімо ситуацію: чоловік, який не живе зі своєю старенькою матір'ю і не прагне їй допомагати, є щасливим власником такої машини. Жінку позбавлять субсидії тільки на тій підставі, що її несумлінний син є членом її сім'ї. Звісно, вона може звернутися в органи соцзахисту, і спеціальна комісія вивчатиме її статки, щоб, можливо, відновити виплату держдопомоги. У кращому випадку пенсіонерка матиме нервовий зрив, а в гіршому — позбудеться субсидії і не матиме коштів, щоб оплатити «комуналку».

Так, можливо, в Україні автомобілі та житло великої площі є предметами розкоші, володіння якими може бути підставою для відмови

в оформленні субсидій. Але при цьому в Кабміні вважають, що доходи від розміщення депозитів у сукупному доході сім'ї, який визначає право на отримання держдопомоги і її розмір, враховувати не треба. Чи багато малозабезпечених українських родин можуть викроїти зайві гроші, щоб покласти їх на депозит? Питання риторичне.

УДАР ПО ЗАРОБІТЧАНАХ І БЕЗРОБІТНИХ

Особливої уваги в постанові Кабміну удостоєні ті, хто досяг 18-річного віку, але офіційно не працює. Однак мета цього, на жаль, не боротьба з дармоїдством і тінізацією праці в Україні — причиною є банальне бажання скоротити витрати держбюджету на субсидії.

«Тепер тим, хто справді є безробітним, необхідно буде стати на облік у центрі зайнятості. А тим особам працездатного віку, які претендують на субсидію, але не реєструються як безробітні, бо насправді працюють без оформлення в Україні або за кордоном, органи соцзахисту автоматично нараховуватимуть дохід у розмірі трьох прожиткових мінімумів — 5286 грн», — заявив директор департаменту державної соціальної допомоги Мінсоцполітики Віталій Музиченко.

Дохід у розмірі трьох прожиткових мінімумів не нараховуватимуть школярам, учням ПТУ та студентам стаціонару вишів або тим, хто отримував хоча б один із таких видів доходу, як пенсія, стипендія, допомога при народженні дитини або по інвалідності, в тому числі допомога по безробіттю.

Показово, що минулого року не зареєстрованим у центрах зайнятості безробітним українцям, які претендували на субсидії, нараховували дохід у розмірі двох прожиткових мінімумів. Тобто з кожним роком жити (на папері) стає все краще... Цілком логічно, що у випадку таких вигаданих доходів на субсидію претендувати вже не варто.

А щоб ще більше скоротити витрати держбюджету, уряд Гройсмана в кращих традиціях «папередніка» Яценюка ще сильніше урізав так звані соціальні нормативи на газове й електроопалення, на основі яких і нараховується субсидія. Так, із 1 травня 2018 року соціальна норма на газове опалення становить 4,5 куб. м на 1 кв. м площі (було 5,0), на електроопалення — 30 кВт на 1 кв. м площі (було 51). Тобто фактично розмір субсидії зменшиться ще на 10–30%. Результат економії від Кабміну очевидний. А монетизація? Напевне, ми її ще не скоро побачимо...

Аріна МАРТОВА

ДУМКА ЕКСПЕРТА

«Уряду варто замислитися над реальним збільшенням доходів населення»

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ,
експерт із питань
соціальної політики:

«Минулого року заяви на отримання субсидій подали майже 8 мільйонів українців, а отримували їх (станом на кінець 2017-го) 6,5 мільйона домогосподарств. Щоб збільшити статтю витрат на програму держдопомоги з оплати комунальних послуг, зміни в бюджет-2017 внесли кілька разів. Всього в минулому році на субсидії було спрямовано понад 61 млрд грн. У цьому році витрати за цією статтею складуть 71 млрд грн. І не факт, що цих грошей вистачить. Особливо якщо Кабмін ще на 65% збільшить ціну на газ, що призведе до чергового зростання тарифів на гарячу воду й опалення. Внаслідок цього кількість отримувачів субсидій збільшиться щонайменше до 9 мільйонів. Відповідно, буде потрібно понад 100 млрд грн бюджетних коштів.

Ось тому уряд і зацікавлений у скороченні числа субсидіантів. Для цього використовують різні механізми. Недаремно заступник міністра соціальної політики відкрито заявив про те, що нові зміни в правилах призначення субсидій призведуть до зменшення кількості отримувачів цього виду державної допомоги на 20%.

Разом із тим, якщо продовжувати в такому ж дусі реформи й політику субсидування, ми спря-

мовуватимемо половину держбюджету на ці цілі. Це шлях у нікуди.

За правильного підходу уряд повинен був від початку виплачувати людям держдопомогу живими грошима й у повному обсязі. Тоді б у субсидіантів був стимул у своїй мові впроваджувати енергозберігаючі технології, а зекономлені кошти витратити на власний розсуд. Але цього не сталося. Гроші йдуть на рахунки приватних монополій. Та й обіцяна урядом монетизація, яку розбили на три етапи, більше нагадує замилювання очей, адже безпосередньо отримувати кошти українці зможуть тільки на останньому етапі і, по суті, без права розпоряджатися ними на власний розсуд.

Тому Кабміну варто не нарощувати ціну газу, яка формує непідйомні суми в платіжках, а замислитися над реальним збільшенням доходів населення — підтримувати сучасні галузі, стимулювати створення нових робочих місць. Люди, отримуючи достойні зарплати, зможуть самостійно оплачувати комунальні послуги і не звертатися за державною милостиною, яку красиво називають «субсидією».

У разі зростання добробуту населення проблема розв'яжеться в природний спосіб. Тоді вже точно не доведеться штучно скорочувати кількість отримувачів субсидій із метою мінімізації витрат держбюджету».

Схоже, в Україні складається нездорова традиція: щороку на складах боєприпасів стаються вибухи. Минулого тижня на території військової частини в Балаклії Харківської області знову, як і рік тому, рвалися снаряди. Утім, якщо минулого разу причиною пожежі називали диверсію з використанням ворожого безпілотної, то нинішні вибухи пов'язують із займанням сухої трави. Отже, відкрито кримінальне провадження у зв'язку із недбалим ставленням до військової служби.

Пожежа на технічній території 65-го арсеналу розпочалася 3 травня о 13.35. Локалізувати її вдалося досить швидко. Однак вогонь призвів до детонації снарядів, які були там розміщені.

У Міноборони розглядають три головні причини займання.

«Перша — займання сухої трави на ділянці технічної території, яка не була очищена від вибухонебезпечних предметів, через потрапляння під гусениці пожежного танка сторонніх предметів. Друга — займання від іскри з вихлопної труби цього ж пожежного танка. Третя — дія сонячних променів на вибухонебезпечні предмети, що спровокувало їхнє займання.

На зазначеній території розміщені вибухонебезпечні предмети, які залишилися після надзвичайної події 2017 року і потребують особливої уваги і виконання особливих інструкцій щодо поводження з ними. Це елементи боєприпасів, які зазнали термічного впливу, елементи порохів та інші небезпечні предмети», — повідомив на брифінгу начальник Озброєння ЗСУ Микола Шевцов.

Він підкреслив, що займання трави сталося на технічній території, де здійснюють утилізацію залишків боєприпасів, що розлетілися після торішнього вибуху. Близько 4 тисяч тонн уцілілих після НП у 2017-му снарядів зберігаються на 28 закритих складах.

«Загалом із військової частини починаючи з 2014 року і до моменту НП торік було вилучено близько 9 тисяч тонн боєприпасів, що становить понад 2 тисячі залізничних вагонів, або близько 1,5 типового арсеналу. Після

БАЛАКЛІЯ: В ОДНУ Й ТУ САМУ ВОРОНКУ...

ля НП у 2017 році на території військової частини залишилося близько 10 тисяч тонн боєприпасів. Упродовж 2017–2018 років зі складу вивезли ще близько 6 тисяч тонн боєприпасів», — розповів Шевцов.

Армійська арифметика приваблює своєю конкретною неконкретністю. У 2017-му міністр оборони Степан Полторак повідомив про те, що вибухами в Балаклії було знищено близько 70% боєприпасів, що зберігаються на складах. Військовий прокурор Матіос уточнив інформацію, заявивши, що до вибуху там було приблизно 138 тисяч тонн боєприпасів. Але 30% арсеналу — це щонайменше 41 400 тонн вибухонебезпечних предметів. При цьому пан Шевцов назвав іншу цифру — 10 тисяч тонн снарядів.

За його даними, після вибухів у 2017-му оперативна група з розмінування технічної території арсеналу підняла на поверхню й транспортувала в тимчасові сховища понад 300 тисяч снарядів. Також було знищено понад 200 тисяч одиниць непридатних боєприпасів і вибухових речовин. Визначити вагу витягнутих із землі вибухових речовин, звісно, неможливо. Однак використання різних одиниць вимірювання створює широке поле для всіляких маніпуляцій.

Утім, головна проблема геть не в цьому. Як могло статися, що, по суті, снаряд потрапив двічі в ту саму воронку? Адже пожежі з подальшою детонацією снарядів відбулися на одному й тому ж складі з інтервалом трохи більше року. Крім того, після низки вибухів на військових складах, що сталися за останні кілька років, і РНБО, і Міноборони ухвалили рішення про забезпечення заходів із подальшого запобігання подібним НП. Але далі псування паперу справа не пішла.

З огляду на те, що Україна заявляє про остаточний перехід на стандарти НАТО вже в 2020 році, нинішній вибух у Балаклії є вкрай неприємним дзвіночком, який свідчить про недбалість у всій системі безпеки стратегічних об'єктів. Арсенали Альянсу — це спеціальні інженерно-технічні споруди, поблизу яких немає і не може бути населених пунктів. Ба більше, облік боєприпасів там дуже точний. І якщо виявляється недостача або ознаки халатності, то винних карають дуже суворо. У нас все інакше.

У результаті торішнього НП у Балаклії, за словами Полторака, до дисциплінарної відповідальності було притягнуто близько 80 осіб. До цих посадових осіб було застосовано різні види покарання — починаючи розжалуванням й закінчуючи звільненням. Показово, що результати розслідування цієї події так і не були оприлюднені. Однак є підстави вважати, що за ґрати ніхто не потрапив, хоча наслідок вибухів у 2017 році загинули кілька осіб і були знищені боєприпаси, які могли б знадобитися на фронті.

Слід також згадати, що 65-й арсенал є базою центрального підпорядкування, отже відповідальним за стан справ на складах є безпосередньо начальник Генерального штабу.

Чи будуть на цей раз проведені роботи із запобігання займанням і довільним детонаціям? Або вчергове все закінчиться підписанням папірців і не підкріпленими справами рапортами? Якщо не будуть зроблені необхідні висновки, «феєрверки» на арсеналах не припиняться. А винні завжди знайдуться: трава, сонячні промені або навіть птахи, що пролітають повз...

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

В ТЕМУ

Javelin нам у поміч

Американські протитанкові ракетні комплекси (ПТРК) Javelin нарешті в Україні. 37 пускових установок і 210 ракет до них не зіграють вирішальної ролі в деокупації Донбасу, особливо з огляду на непохитне бажання офіційного Києва врегулювати конфлікт на сході країни політико-дипломатичним шляхом. «Списи» адміністрації Трампа спрямовані на Кремль — вони подають чіткий сигнал, що час умовлянь сплинув.

Ще в грудні 2017 року українське керівництво не було цілком впевнене, що Штати перейдуть від слів до діла й почнуть поставки Javelin. Тоді міністр оборони Степан Полторак говорив, мовляв, Україна повинна сама навчитися захищатися й не сподіватися на поставки американських ПТРК. Також він сумнівався, що ми зможемо самостійно забезпечувати обслуговування Javelin і навчати наших військових поводженню з ними.

Втім, уже з 15 січня на базі Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Сагайдачного розпочався набір кандидатів для закордонного навчання щодо використання протитанкових комплексів у бойових умовах.

Полторак має рацію в одному — нам треба навчитися захищатися самостійно. Але наші службовці Збройних сил України та учасники добровольчих з'єднань усі чотири роки війни стримують російську агресію. І це бачить увесь світ, який допомагає не Банковій, а українському народові.

Справді, наш військово-промисловий комплекс почав реанімуватися. І вже сьогодні в Україні випускають аналоги Javelin під назвами «Стугна», «Скіф» і «Корсар». Однак поява в Україні американських ПТРК підштовхне наших виробників на шляху прогресу. Адже якщо зі штатівського комплексу оператор може вистрілити й забути про ціль, тому що протитанкова ракета, оснащена інфрачервоною самонавідною головкою, досягне об'єкта й знищить його, то в наших ПТРК оператор повинен тримати ціль у прицілі комплексу доти, доки ракета не вцілить у бронеоб'єкт.

Поки що невідомо, коли Javelin надійдуть на озброєння української армії і наскільки швидко вони потраплять в ООС (операцію Об'єднаних сил). Однак свій перший ефект американські ПТРК вже спричинили і на бойовиків так званих «ЛНР» і «ДНР», і на Кремль. Javelin стали останнім аргументом Заходу, який подає сигнал, що з Росією розмови з умовляннями завершені. І зашморг на шії Путіна затягуватиметься доти, доки він не виведе своїх вояків із Донбасу і не поверне Крим.

Катерина МІЦКЕВИЧ

КОНТЕКСТ

Хроніка вибухів

За три роки в Україні відбулася низка пожеж на військових арсеналах із подальшою детонацією снарядів.

► **29 жовтня 2015 року** — займання складів у місті Сватове (Луганська область). У результаті вибухів загинули троє військових і одна місцева мешканка. Були пошкоджені 59 багатопверхівок, 581 приватний будинок і 21 об'єкт соціальної сфери.

► **23 березня 2017 року** — вибухи на арсеналі боєприпасів у Балаклії, спровоковані пожежею. У результаті НП загинули дві особи, ще п'ятеро були поранені. На відновлювальні роботи в населеному пункті Балаклія з держбюджету було виділено 145 млн грн.

► **22 вересня 2017 року** — вибухи на складах боєприпасів поблизу села Малоянисоль Нікольського району Донецької області. Постраждалих, на щастя, немає.

► **26 вересня 2017 року** — вибухи на арсеналі Збройних сил України в місті Калинівка (Вінницька область). Жителів довколишніх населених пунктів було евакуйовано. Відомо про кілька постраждалих у результаті події, загиблих немає.

► **3 травня 2018 року** — займання технічної території 65-го арсеналу в Балаклії Харківської області з подальшою детонацією боєприпасів. Жертв, на щастя, немає.

Газові мацальця російської гідри повільно, проте впевнено розповзаються в обхід України. Добудовано першу нитку «Турецького потоку», а в німецькому Лубміні почали споруджувати газову приймальну станцію в рамках проекту «Північний потік — 2». До всіх «радощів» додалося ще й те, що Європейський суд загальної юрисдикції відхилив позов «Нафтогазу» проти Єврокомісії щодо газопроводу OPAL, який є сухопутним продовженням «Північного потоку — 1». Все це відбувається на тлі запевнень європейських партнерів у збереженні транзитних потужностей України.

Подвійна гра Європи на газовому полі фактично розпочалася 28 жовтня 2016 року, коли Єврокомісія надала «Газпрому» доступ до 30% потужностей газопроводу OPAL (за вже наявних у нього 50%), що врешті дозволить об'єднати потужності газопроводу «Північний потік — 1» з потужностями газотранспортної системи Центральної та Західної Європи в обхід України. Таке рішення ЄС призведе до скорочення транзиту газу по українській території на 10–11 млрд куб. м на рік і, відповід-

ІГРИ НА «ПОТОКАХ»

OPAL у жовтні 2016 року. Стало очевидно, що рано чи пізно вона піддається тиску з боку «Газпрому» і газпромівського лобі в Європі. Те, що відбувається зараз, можна пояснити позицією Німеччини, яка брутально ігнорує інтереси інших країн — членів ЄС і, по суті, разом із РФ руйнує єдність Євросоюзу, водночас завдаючи удару по Енергетичному союзу, створеному в рамках ЄС у 2015 році», — розповів **«ВВ» президент центру глобалістики «Стратегія XXI» Михайло ГОНЧАР.**

вого процесу лише на початку квітня 2017-го. І ось минулого тижня вердикт у нашій справі було винесено. А саме: Загальний суд Європейського союзу відхилив позов НАК проти ЄС із вимогою скасувати рішення від 28 жовтня 2016 року через... неприйнятність.

«Суд дійшов висновку, що крім іншого рішення ЄК щодо звільнення газопроводу OPAL від дії деяких норм Третього енергопакету не було остаточним, а підлягало імплементації на рівні національних заходів, тому й не може бути

довженням «Північного потоку — 1», дала старт будівництву «Північного потоку — 2».

Михайло Гончар вважає, що Німеччина поспішає з «Північним потоком — 2». Вона навіть вирішила не чекати дозволу Данії та Швеції на прокладення газопроводу у виняткових економічних зонах цих держав. Найімовірніше, причиною такого поспіху є можливе накладення США санкцій на європейські компанії, які беруть участь у цьому проекті.

«Квапливе будівництво дає Німеччині формальну «від-

теж не особливо поспішає», — додав він.

Що ж тоді робити Україні? На рівні президента, прем'єра й представників НАК ми чуємо лише заяви, на які європейці відповідають запевненнями в пріоритетності збереження транзитних потужностей нашої держави. Водночас рішення партнерів виявляються не на нашу користь...

«Якби у нас була нормальна енергетична дипломатія... Необхідно по-справжньому працювати з Єврокомісією, яка зараз займає позицію стороннього спостерігача, в кращому разі посередника. Оскільки саме ми, а не РФ, є членом Європейського енергетичного співтовариства, підписали Угоду про асоціацію з Євросоюзом та імплементуємо Третій енергопакет, то нам варто виробити спільну з Єврокомісією позицію. А саме зобов'язати Росію забезпечувати постачання центральноазійського газу через свою територію в нашу країну й далі в ЄС.

Ви не хочете використовувати українську ГТС для транспортування свого газу? Буде це «Північний потік — 2»? Тоді забезпечте транзит газу з Центральної Азії, який ви ж і заблокували. У цьому випадку 55 млрд куб. м російського газу, який зникне з нашої труби через «Потік-2», ми замінимо такою самою кількістю центральноазійського блакитного палива.

Звичайно ж, Росія відмовлятиметься. Але для цього й існує дипломатія, щоб «ні» трансформувати в «так». І інструменти впливу на РФ в Європі є. Але ж ніхто так питання не ставив ні в нас, ні в Брюсселі. На Банковій і Грушевського вважають, що зробити заяву — це вже виконати велику роботу», — підкреслив Михайло Гончар.

Експерт вважає за необхідне для України активізувати зусилля, адже до закінчення строку дії транзитного контракту між «Нафтогазом» і «Газпромом» залишилося всього півтора року.

«Навіть якщо буде укладений новий транзитний документ, вірити в те, що він виконуватиметься, не варто. Адже РФ порушує всі мислимі й немислимі правила, в тому числі норми міжнародного права. Тому потрібен тристоронній транзитний документ, у якому Європа виступатиме гарантом», — підсумував він.

Олена САФОНОВА

НІМЕЧЧИНА ПОСПІШАЄ З «ПІВНІЧНИМ ПОТОКОМ — 2». ВОНА НАВІТЬ ВИРІШИЛА НЕ ЧЕКАТИ ДОЗВОЛУ ДАНІЇ ТА ШВЕЦІЇ НА ПРОКЛАДЕННЯ ГАЗОПРОВОДУ У ВИНЯТКОВИХ ЕКОНОМІЧНИХ ЗОНАХ ЦИХ ДЕРЖАВ. ПРИЧИНА ТАКОГО ПОСПІХУ — В МОЖЛИВОМУ НАКЛАДАННІ США САНКЦІЙ НА ЄВРОПЕЙСЬКІ КОМПАНІЇ, ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ЦЬОМУ ПРОЕКТІ

но, до фінансових втрат нашої держави у розмірі близько 290–320 млн дол. на рік.

Також таке рішення Єврокомісії суперечить директивам і регламентам Третього енергопакету, який зобов'язує резервувати для блакитного палива від інших постачальників 50% потужностей газопроводу. З огляду на те, що «Північний потік — 1» іде з Ямалу в Німеччину, іншим постачальникам крім Росії взятися в цій системі просто нема звідки. Однак, попри протести з боку України та її східноєвропейських сусідів — членів ЄС, «Газпрому» все ж дозволили використовувати «Потік-1» на повну потужність, мовляв, у російського постачальника й до рішення ЄК було таке право.

«Позицію неперешкоджання й умивання рук, на яку мало хто тоді звернув увагу, Єврокомісія зайняла ще під час ухвалення рішення щодо

Справедливість є однією з європейських цінностей. Ось у її пошуках і розпочалися судові тяжби. У грудні 2016-го польські компанії PGNiG і PGNiG Supply & Trading звернулися з позовами до Вищого земельного суду Дюссельдорфа і до Європейського суду загальної юрисдикції в Люксембурзі. Перший суд призупинив рішення Єврокомісії. А ось суд у Люксембурзі нещодавно відмовив польським компаніям у накладанні обмежень на прокачку російського газу.

Україна в особі НАК «Нафтогаз» приєдналася до судо-

оскарженням у цьому суді», — пояснили рішення в «Нафтогазі».

Михайло Гончар зазначив, що вердикти Європейського суду загальної юрисдикції щодо OPAL, на жаль, є знаковими.

«Нашу позицію та наші інтереси просто ігнорують. Утім, поки що зберігаються невеликі шанси, що буде ухвалено позитивне рішення щодо урядового позову Польщі стосовно OPAL», — підкреслив експерт.

Виходить, що історія з газопроводом OPAL, який є про-

мазку». Мовляв, навіть якщо ви у Вашингтоні ввели якісь санкції, то вони не можуть стосуватися «Потоку-2», адже цей проект уже почав реалізовуватися. Але якщо «Газпром» розпочне умовний «Потік-3», тоді санкції його зачеплять... Зараз тільки американці спроможні зупинити «Північний потік — 2». Якщо Німеччина як головна зацікавлена сторона ігнорує навіть думку ЄК із цього питання, то повернути до тям Берлін ніхто інший не здатний. Утім, поки що ми бачимо, що адміністрація Трампа втручатися в цю справу

ОСКІЛЬКИ САМЕ МИ, А НЕ РФ, Є ЧЛЕНОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЕНЕРГЕТИЧНОГО СПІВТОВАРИСТВА, ПІДПИСАЛИ УГОДУ ПРО АСОЦІАЦІЮ З ЄВРОСОЮЗОМ ТА ІМПЛЕМЕНТУЄМО ТРЕТІЙ ЕНЕРГОПАКЕТ, ТО НАМ ВАРТО ВИРОБИТИ СПІЛЬНУ З ЄВРОКОМІСІЄЮ ПОЗИЦІЮ. А САМЕ ЗОБОВ'ЯЗАТИ РОСІЮ ЗАБЕЗПЕЧУВАТИ ПОСТАЧАННЯ ЦЕНТРАЛЬНОАЗІЙСЬКОГО ГАЗУ ЧЕРЕЗ СВОЮ ТЕРИТОРІЮ В НАШУ КРАЇНУ Й ДАЛІ В ЄС

Європейці дуже звикли до думки про те, що американські президенти-республіканці — це небезпечні блазні. Дуайт Ейзенхауер розлютив паризьких інтелектуалів, заявивши про свою готовність застосувати ядерну зброю для захисту Тайванської протоки в 1955 році. Рональд Рейган погрожував розбомбити Каддафі й вийшов із ЮНЕСКО. Джордж Буш розглядав можливість ввести тарифи на імпорт сталі задовго до Дональда Трампа. І всі вони змушували європейців доходити висновку про те, що лідер вільного світу з'їхав із глузду.

Ця не надто хороша традиція презирливого ставлення європейців до американців досягла сьогодні свого апогею, перетворившись на «трампобію». Ангела Меркель зустріла новину про обрання Трампа чималим списком цінностей, відданість яким вона очікувала побачити з боку американського президента. Проте минулого тижня вона опинилася в Білому домі скоріше як прохач, аніж захисник ідей Просвітництва. Канцлер виступила з проханнями від імені німецької автомобільної індустрії, яка може серйозно постраждати в торговельній війні з США, і від імені німецьких компаній, які втрачуть доступ до іранського ринку в разі, якщо США знову введуть санкції проти іранського режиму.

Така сама історія сталася і з самітом Трампа й Еммануеля Макрона. Жодні милі

Дипломатичне досягнення Трампа за останні 16 місяців полягає в тому, що він вкотре зробив американське президентство чимось всюдисущим у світовій політиці. Він панує не тільки в програмах новин на телебаченні і радіо, а й у ранкових зведеннях адміністрацій усіх великих країн світу. Навряд чи можна було те ж саме сказати про Барака Обаму.

Зрозуміло, є певні проблеми — і не лише ті, які пов'язані з тоном і нарцисизмом. Річард Ніксон вдався до теорії про божевільня в 1969 році, коли попросив представників свого найближчого оточення поширити чутки про те, що він настільки безтямний, що готовий застосувати ядерну зброю, щоб покласти край В'єтнамській війні, і що тільки поступки з боку його супротивників і ворогів мо-

Трампа розуміє, що ніхто не хоче війни

Таким чином, завдання нового держсекретаря Майка Помпео полягає в тому, щоб упорядкувати очевидно безсистемні позиції, розумно управляти очікуваннями та зробити так, щоб союзники США працювали в рамках стратегій Білого дому, а не були лише незадоволеними сторонніми спостерігачами.

У Помпео достатньо досвіду, щоб впоратися із цим завданням: Вест-Пойнт, військова служба, Гарвард,

можна перетворити на послідовну доктрину.

Трампа розуміє, що жодна велика країна у світі зараз не хоче вплутуватися в повномасштабну війну: ні Кім Чен Ин проти США, ні США проти Кіма, ні Південна Корея проти Північної, ні Китай проти Америки, ні Росія проти Прибалтики, ні Ізраїль проти Ірану. Карколомна ціна будь-якого із цих потенційних конфліктів лякає лідерів, тому ми зараз переживаємо нестабільну, але все ж «суб-

згубної торгової війни не тільки підштовхує Пекін до поступок, але і дозволяє трохи вгамувати його військові амбіції в Південно-Китайському морі. Дві корейські держави почали діалог багато в чому через поведінку Трампа. Тепер під тиском опинився Іран, і, цілком можливо, незабаром він теж буде змушений сісти за стіл переговорів. Якщо вище керівництво хоче, щоб економіка країни залишалася на плаву, йому доведеться вирішити питання про програму балістичних ракет.

Політика Трампа вимагає ретельного опрацювання, уваги до деталей і знань реальної динаміки у світі. Саме для цього у Трампа є держсекретар Майк Помпео і радник з питань національної безпеки Джон Болтон: вони повинні взятися за розробку і реалізацію ретельно продуманої стратегії в той момент, коли увага президента буде спрямована на щось інше.

Роджер БОЕС

The Times, Велика Британія
(Матеріал друкується зі скороченнями)

ЗАВДАННЯ НОВОГО ДЕРЖСЕКРЕТАРЯ МАЙКА ПОМПЕО ПОЛЯГАЄ В ТОМУ, ЩОБ УПОРЯДКУВАТИ ОЧЕВИДНО БЕЗСИСТЕМНІ ПОЗИЦІЇ, РОЗУМНО УПРАВЛЯТИ ОЧІКУВАННЯМИ ТА ЗРОБИТИ ТАК, ЩОБ СОЮЗНИКИ США ПРАЦЮВАЛИ В РАМКАХ СТРАТЕГІЙ БІЛОГО ДОМУ, А НЕ БУЛИ ЛИШЕ НЕЗАДОВОЛЕНИМИ СТОРОННІМИ СПОСТЕРІГАЧАМИ

посмішки і рукостискання не здатні приховати той факт, що французький президент не має жодного впливу на Трампа. Макрон намагався позиціонувати себе в якості голосу Європи, проте в підсумку продемонстрував лише свою спритність і прагнення догоджати.

жуть запобігти Армагеддону. Однак таку тактику можна успішно застосувати лише раз. Якщо Трамп вважає, що він зможе вдаватися до такої тактики у різних конфліктах, він зазнає невдачі. Удаване божевільня — це не доктрина, це всього лише маневр на один раз.

чітке розуміння того, що потрібно зробити, щоб урядові департаменти відчували себе комфортно, а також схильність до жорсткої дипломатії.

І на відміну від європейських трампобів він розуміє, що у президента є тверді геополітичні переконання, які

апокаліптичну» епоху опосередкованих, гібридних воєн, а також воєн дронів і конфліктів у кіберпросторі. Однак ризики можна тримати під контролем.

Страх перед неконтрольованою війною відкриває можливості для регіональної дипломатії. Перспектива

Палата громад парламенту Британії ухвалила в останньому читанні закон про санкції, включивши до нього свій варіант «закону Магнітського» і статтю про розкриття прізвищ власників фірм в офшорах на британських заморських територіях. Все це покликане допомогти в боротьбі з корупціонерами з різних країн, у тому числі Росії.

«Поправка Магнітського» в ухваленню в третьому читанні законі про санкції і боротьбу з відмиванням грошей дозволить уряду Британії відмовляти у візах і в'їзді до країни особам, звинуваченим у грубих порушеннях прав людини і в корупції. За документ голосували і правляча Консервативна партія, і опозиційна Лейбористська.

Першу частину свого «закону Магнітського» Британія ухвалила рік тому у вигляді статті про фінанси злочинного походження, яка дозволяє уря-

Британський парламент ухвалив свій «закон Магнітського»

ду заморожувати активи порушників прав людини і корупціонерів.

У питанні про розкриття бенефіціарів компаній, зареєстрованих у «податкових гаванях» у володіннях британської корони і заморських територіях сторонам у парламенті довелося піти на компроміс і обмежитися напівзаходами. Так, коронні володіння — острови Мен, Гернсі і Джерсі — взагалі виключили із закону, а відносно заморських територій міністерству закордонних справ наказали провадити з ними роботу з цього питання, по можливості підштовхувати їх до розкриття реєстрів і регулярно звітувати перед парламентом про перебіг цієї роботи.

Опозиція внесла поправку, згідно з якою уряд вимагатиме від заморських територій і коронних володінь до кінця 2020 року оприлюднити прізвища реальних бенефіціарів за-

реєстрованих у цих офшорах фірм. Йдеться, зокрема, про Британські Віргінські острови, Кайманові острови, Бермуди та Теркс і Кайкос. Неурядова організація Global Witness недавно підрахувала, ґрунтуючись на відкритих даних, що нині в британські заморські території вкладено приблизно 34 млрд фунтів (47 млрд доларів), виведених із Росії.

Саме Сполучене Королівство оприлюднило реєстри ще за попереднього прем'єр-міністра Девіда Кемерона.

«З відкритими реєстрами ми знатимемо, де проходять потоки грошей, ми будемо краще озброєні для того, щоб перешкодити злочинцям, які бажають заховати своє неправедно нажите багатство. Це недостатня, але необхідна умова», — впевнена лейбористка Гелен Гудман.

У цілому закон про санкції і боротьбу з відмиванням грошей наділяє ор-

гани влади Великої Британії відповідними повноваженнями після виходу країни з Євросоюзу.

Зараз участь Лондона в різних санкційних режимах, у тому числі щодо Росії, здебільшого регулюється загальними законами і угодами в рамках Євросоюзу. Після того як Британія перестане бути членом ЄС, їй доведеться вже самостійно вводити, підтримувати і скасовувати санкції.

Багато політичних оглядачів припускають, що після виходу з Європейського союзу Британія може повестися відчужено жорсткіше щодо Росії, оскільки зараз її стримує необхідність консенсусу з країнами ЄС, що більш прихильно ставляться до Москви.

Юрі ВЕНДІК

BBC, Велика Британія
(Матеріал публікується зі скороченнями)

Фільми, зняті на основі коміксів, що розповідають про подвиги супергероїв, — такий собі кінематографічний тренд. Кожного року нам презентують одразу кілька подібних муві: Marvel і DC Comics зішлись у справжній битві, в якій остання студія зазнала цілковитої поразки. Спричинилася до цього нова прем'єра від Marvel — фільм «Месники: Війна нескінченності». Ця стрічка стала найкрутішим драматичним кіноатракціоном в історії кіно!

Усе почалося рівно десять років тому: в 2008 році на великі екрани вийшла картина «Залізна людина» з Робертом Дауні-молодшим у головній ролі. Вона й дала старт легендарним «Месникам»! У кожній новій частині франшизи (сольної або збірної) супергероям доводилося рятувати Всесвіт. Така вже в них нелегка місія. Але добро завжди перемагало зло! Адже інакше й бути не може. Нині ж все набагато складніше — з таким сильним противником месники ще не мали справи. Але про все по порядку...

Фільм «Месники: Війна нескінченності» навмисно поділили на дві частини, оскільки в одну просто не можна було втиснути настільки емку історію. Так, перша серія вийшла в прокат нещодавно, а другу нам продемонструють лише

Наймстивіші «МЕСНИКИ»

А ось рекордсменом у світі вважався «Форсаж 8», який заробив \$532 млн за перший вікенд. Але «Месники» «зробили» всіх... При цьому, зауважте, загальний бюджет фільму склав близько \$400 млн. Тобто витрати на виробництво картини його творці відбили у перші ж вихідні! Це, напевно, теж своєрідний рекорд. Звідки такий ажітаж?

Режисери — брати Ентоні та Джо Руссо — представили на суд глядачів не просто чергове кіно про те, як люди з незвичайними здібностями, боги і фантастичні істоти борються зі злом. А створили щось принци-

жів вже не потребує представлення, не потрібно витратити час на експозицію. Завдяки чому можна сконцентруватися на відносинах між героями, на сюжеті, зрештою на лиходії, який є дуже важливим елементом «Війни нескінченності». Глядачі нарешті познайомляться ближче з Таносом і його історією», — розповідав в одному з інтерв'ю режисер стрічки Джо Руссо.

А боротися з непереможним Таносом (Джош Бролін) будуть: Залізна людина, він же Тоні Старк (Роберт Дауні-молодший), Тор (Кріс Хемсворт), Халк/Доктор Брюс Бен-

Загальна кількість персонажів — 67! Чи не пішла обертом у вас голова?..

Такої команди рятувальників світу та, відповідно, такого акторського складу ще не було в жодному фільмі. У тій же «Лізі справедливості» від DC Comics, що вийшла на великі екрани минулого року, зі злом борилися пліч-о-пліч: Бетмен (Бен Аффлек), Супермен (Генрі Кавілл), Диво-жінка (Галь Гадот), Флеш (Езра Міллер), Аквамен (Джейсон Момоа) і Кіборг (Рей Фішер). Але це було болісно і сумно... Фільм хіба що навіював депресію. Як у цих героїв взагалі щось вийшло у такій гнітючій атмосфері? Заробити точно не вдалося: за час прокату фільм зібрав всього-на-всього \$600 млн.

Нові «Месники», на противагу «Лізі справедливості», неймовірно світлі, як не дивно. Та й із динамікою тут усе відмінно.

Фільм триває дві з половиною години, але ні секунди екранного часу ви не будете нудьгувати. Із перших хвилин режисери просто приголомшують глядача. Так і хочеться крикнути: «Цього не може бути!» І так майже весь фільм... Але головне, фінал вийшов просто шокуючим. До фінальних титрів мало хто з глядачів захоче вийти із зали... Від останніх сцен навіть відбирає мову: ось так начудили сценаристи! Такого драматичного повороту ніхто не чекав. Але, незважаючи на гадану безвихідь, надія не вмирає. Звичайно ж, у другій частині творці фільму придумують, як перемогти зло. Адже герої Marvel ніколи не здаються, розуміючи, що

майбутнє Всесвіту залежить від них. Ось тільки навіть у першій серії комусь доведеться померти собою. Так, студія дозволила сценаристам Стівену Макфілі та Крістоферу Маркусу вбити будь-якого персонажа, якщо того вимагає їхній задум. Кого ж не пощадили сценаристи? Про це ви дізнаєтесь лише додивившись стрічку до останньої хвилини.

У подібних фільмах дуже важлива картинка. І вона в «Месниках: Війна нескінченності» — просто приголомшлива. Але спецефекти тут не для того, щоб заповнити порожнечу; вони не відволікають від самої історії, а по-справжньому занурюють глядача в дійство, яке розгортається на екрані. До речі, це кіно неодмінно потрібно дивитися в 3D заради масштабних батальних сцен, не менш захоплюючих, ніж у культовому «Володарі кілець». Битви — головна фішка супергеройських муві. Буває, від постійних бійок дещо втомлюється. Але в нових «Месниках» сценарій побудований таким чином, що битви дуже майстерно переплітаються із драматичними сценами, а іноді й комічними моментами.

Під час перегляду фільму ви будете багато посміхатися. Наприклад, спостерігаючи за складними взаєминами Залізної людини і Доктора Стренджа (зустрілися два Шерлока Холмса). А ще за тим, як Тор вирушить у небезпечну подорож разом із Грутом і Єнотом (досягне несподіваний союз). Також співчуватимете Червоній відьмі, яка повинна буде вирішити долю Віжена (що переважить: почуття чи обов'язок перед світом?). А ще зрозумієте, за що Гамора настільки ненавидить свого прийомного батька Таноса. Ну і обов'язково побачите, як змужнів Капітан Америка (і таке можливо)... Але більше жодних спойлерів.

Наступного року нам презентують другу частину фільму. Якщо чесно, то злегка боятися. Чи встигнуть режисери та сценаристи створити настільки ж якісне муві? Чи зможуть утримати марку? Не паморочить нинішній успіх ім'я голови? Хочеться сподіватися, що все буде добре. І нас здивують ще більше, і всі елементи пазла остаточно складуться в одну неймовірну картину. Але про це ми дізнаємося лише за рік. Зараз же потрібно просто насолоджуватися новим неймовірним кінематографічним атракціоном. Ну а після цього — ще разок переглянути інші частини франшизи. Так і рік скоротати можна!

Анна СПІВАК

ІЗ ПЕРШИХ ХВИЛИН РЕЖИСЕРИ ПРОСТО ПРИГОЛОМШУЮТЬ ГЛЯДАЧА. ТАК І ХОЧЕТЬСЯ КРИКНУТИ: «ЦЬОГО НЕ МОЖЕ БУТИ!» І ТАК МАЙЖЕ ВЕСЬ ФІЛЬМ... АЛЕ ГОЛОВНЕ, ФІНАЛ ВИЙШОВ ПРОСТО ШОКУЮЧИМ

за рік по тому. До речі, згідно з даними опитування порталу Fandango, «Війна нескінченності» виявилася на першому місці у списку найбільш очікуваних фільмів 2018 року: їй належить рекорд із добового передпродажу квитків! Але це досягнення блякне у порівнянні зі справжнім світовим рекордом: нова частина саги про месників-супергероїв першого ж вікенду заробила немислиму для сучасного кінематографа суму — \$630 млн (\$250 млн у США та \$380 млн за кордоном).

Досі лідером американського прокату були «Зоряні війни: Пробудження сили», що зібравли за перші вихідні \$248 млн.

пово нове — неймовірний пазл, елементи якого пояснюють все, що відбувалося раніше. Крім того, цей фільм інтонаційно дуже відрізняється від попередніх частин франшизи.

«По суті, те, чим займається Marvel, — це експериментальна режисура: ніхто нічого подібного раніше не здійснював. «Війна нескінченності» унікальна як мінімум ступенем залученості глядачів, їхньою прихильністю до персонажів, що нагороджувалася протягом десяти років. Цей ресурс дав нам можливість із легкістю перемикатися в одному фільмі між настроями, жанрами і навіть стилями. Ніхто з персона-

нер (Марк Руффало), Капітан Америка/Стів Роджерс (Кріс Еванс), Доктор Стрендж/Стівен Стрендж (Бенедикт Камбербетч), Чорна вдова/Наташа Романофф (Скарлетт Йоханссон), Людина-павук/Пітер Паркер (Том Холланд), Т'Чалла/Чорна пантера (Чедвік Боузмэн), Віжен (Пол Беттані), Червона відьма/Ванда Максимофф (Елізабет Олсен), Зоряний лорд/Пітер Квілл (Кріс Претт), Гамора (Зої Салдана), Грут (в оригінальній озвучці дублює Він Дизель), Єнот «Ракета» (Бредлі Купер), Білий вовк/Бакі Барнс (Себастьян Стен), Сокіл/Сем Вілсон (Ентоні Макі) і багато інших.

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР	Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26 Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080	Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14	Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Наклад 10 386 прим. Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)	При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове. Відповідальність за зміст реklamних матеріалів несе рекламодавець.
---	--	---	--	---

